Entrevista a Antonio Centeno

Activista del Moviment de Vida Independent
i membre de l'Oficina de Vida Independent

Vídeo 2 – Obrir la mirada des de la convivència

Antonio:

Fem coses així, intentar obrir la mirada sobretot des de la cultura,
des de l'art i la convivència

Incidir molt en què necessitem ajuntar-nos i compartir.

No pot ser que la gent tingui més idea del que és fer un viatge a la lluna
que del que és fer un cafè amb algú amb diversitat funcional.

Quan ningú ha fet un viatge en una nau espacial,
té molta més informació i molta més idea del que podria ser
que no del que és fer un cafè amb algú diferent
perquè això no està.
Quan surt algú diferent està,
o volent morir-se o fent alguna cosa heroica.

No sortim d'aquí.
Que està bé, que també són pols que formen part de la realitat,
però és que al mig hi ha molt més
i d'això no hi ha cap relat, no?

No potser que això de la "discapacitat",
i faig servir aquesta paraula perquè és de la visió de la qual venim,
no pot ser que sigui una cosa de la qual es parla,
com un tema de conversa o com un tema acadèmic,
sinó que al final ha de ser una cosa quotidiana,
que estigui formant part de l'entorn de qualsevol,
doncs que trobis gent a l'escola, o al forn de pa, o al cinema, o a la platja...
Ha de ser així perquè és l'única manera de canviar la mirada i que sigui una mirada realista, no?
Propera amb el que realment és la vivència de la diversitat funcional

El model [de Servei d'Assistència Personal]
és una eina que ha de ser molt important perquè passi això

perquè al final és una eina que et permet
muntar la teva vida com tu vulguis viure-la
que ja no depenguis de la família,
que puguis participar en tots els àmbits de la vida social
perquè l'assistència la tindràs per tot el que necessitis.

Amb assistència tu pots tenir la teva vida.
En el moment que tu tens la teva vida
amb els teus espais, casa teva, els teus ritmes quotidians
doncs pots relacionar-te amb les altres persones
també d'una altra manera, no?
Que no si estàs vivint en una institució
o vivint a casa dels teus pares.

Llavors sí, és una eina fonamental perquè això passi,
perquè hi hagi una convivència
i que la diversitat funcional estigui present a la ciutat